

Vec C-347/04

**Rewe Zentralfinanz eG, ako univerzálny
právny nástupca ITS Reisen GmbH**

proti

Finanzamt Köln-Mitte

(návrh na začatie prejudiciálneho konania
podaný Finanzgericht Köln)

„Sloboda usadiť sa — Daň z príjmov právnických osôb — Okamžité vyrovnanie strát,
ktoré vznikli materskej spoločnosti — Straty z odpisov hodnoty podielov
vlastnených v dcérskych spoločnostiach usadených v iných členských štátoch“

Návrhy prednesené 31. mája 2006 — generálny advokát M. Poiares Maduro I - 2649
Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 29. marca 2007 . . . . . I - 2668

Abstrakt rozsudku

*Voľný pohyb osôb — Sloboda usadiť sa — Daňová právna úprava
[Zmluva ES, článok 52 (zmenený, teraz článok 43 ES) a článok 58 (teraz článok 48 ES)]*

Článku 52 Zmluvy (zmenený, teraz článok 43 ES) a článku 58 Zmluvy (teraz článok 48 ES) odporuje právna úprava členského štátu, ktorá obmedzuje možnosti materskej spoločnosti usadenej v tomto štáte vykonať daňový odpočet strát, ktoré tejto spoločnosti vznikli z dôvodu odpisov hodnoty jej podielov v dcérskych spoločnostiach usadených v iných členských štátoch, v ktorých vlastní podiel, na základe ktorého má určitý vplyv na rozhodnutia týchto zahraničných dcérskych spoločnostiach a má možnosť určovať ich činnosť, zatiaľ čo také obmedzenie neexistuje v prípade podielov vlastnených v dcérskych spoločnostiach rezidentoch.

Takýto rozdiel v daňovom zaobchádzaní medzi materskými spoločnosťami rezidentmi podľa toho, či majú alebo nemajú v zahraničí dcérske spoločnosti, nemožno odôvodniť len na základe skutočnosti, že sa rozhodli vykonávať hospodársku činnosť v inom členskom štáte, v ktorom dotknutý členský štát nemôže vykonávať svoju daňovú právomoc. Tvrdenie založené na vyrovnanom rozdelení daňovej právomoci medzi členskými štátmi nemôže ako také odôvodniť skutočnosť, že členský štát odmieta systematicky priznať

daňovú výhodu materskej spoločnosti rezidentovi z dôvodu, že rozvinula cezhraničnú hospodársku činnosť, ktorá nemá okamžite vytvárať daňové príjmy v prospech tohto štátu.

Okrem toho, keďže špecifickým cieľom takejto právnej úpravy nie je vylúčiť z využitia daňovej výhody čisto umelé konštrukcie, ktorých cieľom je obísť nemecký daňový zákon, ale všeobecným spôsobom upraviť každú situáciu, keď sa dcérske spoločnosti z akéhokoľvek dôvodu usadzujú v inom členskom štáte, nemôže byť táto právna úprava bez toho, aby prekračovala hranicu nevyhnutnú na dosiahnutie cieľa, ktorý údajne sleduje, považovaná za odôvodnenú existenciou rizika daňového úniku. Usadenie spoločnosti mimo tohto členského štátu totiž samo osebe nezakladá existenciu daňového úniku, keďže dotknutá spoločnosť v každom prípade podlieha daňovým predpisom v členskom štáte jej usadenia.

(pozri body 43, 52, 70 a výrok)